

قیام در مصر

پیشنویس:

**پُشتِ پرده: شبکه اینترنتی فیس بوک وسیله مؤثر در فراخوان قیام و شکل کتله های وسیع
توده ها در برابر استبداد حاکم مصر**

تشکلِ اولی فیس بوکیها، ۶ اپریل نام داشته، که برای نخستین بار در سال ۲۰۰۸م. از طریق شبکه جهانی اینترنت، از جانب شماری از جوانان متعلق به اقشار زحمتکش مصری جهت حمایت از قیام و اعتصاب کارگران شهر صنعتی محله الکوبرا، ایجاد گردید، که به تاریخ ۶ اپریل همان سال به اعتصاب و راهپیمایی برای دفاع از حقوق کارگران پرداختند. در شمار گرداننده گان این حرکت، نامهای احمد ماهر و احمد صلاح به طور غیررسمی زبازرد مردم است. تشکلِ دومی فیس بوکیها، زیر نام "ما همه خالد سید هستیم"، میباشد.

این جریان، پس از آن ایجاد میگردد، که پلیس در یکی از کافه های اینترنت یک جوانِ مصری را دستگیر و زیر شکنجه در یکی از نظارتخانه های پلیس در شهر الکساندریه، به طور وحشیانه به قتل میرساند.

دیکتاتوری حاکم در مصر و محدود بودن زمینه های دموکراتیک برای دستیابی به حقوق انسانی، سبب شد تا تشکلهای مذکور از امکانهای موجود در شبکه اینترنت استفاده نموده، آن را به وسیله مؤثر در راه جلب، بیدارسازی و سازماندهی توده های ملیونی محروم از حقوق دموکراتیک شان، به ویژه در میان نسل جوان مصر، که رنج بیکاری و استبداد را بیشتر از همه متحمل میشوند، تبدیل نمایند.

طی مدت زمان سپری شده، دامن این حرکتها سیاسی-اجتماعی گسترده گی کشوری کسب کرده و حال به مُحرک (موتور) قیامِ مردمی علیه استبدادِ حاکم در سرزمین مصر تبدیل شده است.

جنبش "۶ اپریل" و "ما همه خالد سید هستیم"، مُحرکِ قیام و مبارزه علیه رژیم

حُسنی مُبارک

نسلِ فیس بوک، نسلی که نیروی مُحرک و توانای خیزش و قیام مردمی اخیر در کشور مصر بوده، در حقیقتِ امر، دربردارنده جوانانی میباشد، که از تشکل و سازماندهی ضعیفتری نسبت

به سایر نهادها و احزاب سیاسی مصر برخوردار بوده، اما، توانسته قبل از هر امری، در ویکی پدیا، زیر نامهای جنبش "۶ اپریل" و "ما همه خالد سید هستیم"، خود را ثبت تاریخ نمایند.

جوانان مربوط به این حرکت‌های سیاسی-اجتماعی، با استفاده از فیس بوک، برای نخستین بار به روز سه شنبه ۲۵ جنوری ۲۰۱۱م.، باهم تأمین ارتباط مینمایند و امر قیام و خیزش را علیه مظالم حاکم بر روابط اجتماعی-اقتصادی و سیاسی جامعه مصر میدهند و همه در میدان تحریر مقیم پایتخت مصر (قاهره) گردهم می آیند و با این ابتکار، نقطه آغازی به یک خیزش و انقلاب بزرگ مردمی در راه پایان دادن و یا حداقل کاستن ستم بر رنجبران ملیونی مصری میگذارند. سازماندهنده گان جوان این خیزش به سرعت به گسترده گی و همه گانی شدن این قیام، که دگر همه اقشار زحمتکش را با سن و سال و جنسیت مختلف در بر دارد، متوجه میشوند و انقلاب سیاسی مردمی تونس را الگویی جهت ادامه مبارزه شان علیه دیکتاتوری حاکم قرار میدهند.

رزمنده گان جنبش "۶ اپریل" و "ما همه خالد سید هستیم"، ضمن این که شانس پیروزی قیام را حدس میزنند، با گسترده شدن دامنه اعتراضها و خیزشها و به ویژه پس از اشتراک احزاب گونه گون مخالف رژیم حسنی مبارک، مسؤولیت تاریخی شان را بیشتر متوجه شده اند. چنانکه در روز جمعه ۲۷ جنوری ۲۰۱۱م.، پس از آن که جهان شاهد بزرگترین گردهماییها با سهمگیری صدها هزار تظاهرکننده، در شهرهای مختلف مصر و از آن جمله در میدان تحریر در قاهره بودند، در پی آن شدند، تا بی درنگ یک بدیل و ساختار سیاسی، را که جاگزین رژیم حاکم شود، طرحریزی نمایند.

حضور احزاب و گروههای سیاسی در قیام، سبب شد، تا نماینده گان جنبش "۶ اپریل" و "ما همه خالد سید هستیم"، با سایر رهبران و نماینده گان مهمترین احزاب و گروههای سیاسی سابقه دار و نو ایجادشده و از آن جمله، حزب ملی تغییر "*National Association for Change (NAC)*" که تحت رهبری محمد البارادای-برنده جایزه نوبل- تازه تأسیس گردیده است، تشکیل جلسه داده و شورای متحد ملی را ایجاد نمایند.

اخوان المسلمین:

حزب سابقه دار اخوان المسلمین نیز یکی از اعضای این شورای متحد ملی ایجاد شده میباشد. اخوان المسلمین، یکی از قویترین احزاب سیاسی اسلامیستی در منطقه بوده، که از نظر تشکل و سازماندهی باتجربه تر از هر حرکت سیاسی دگر در مصر میباشد؛ اما، حضور فزینی و عملی اعضا و فعالان آن در گردهماییهای اخیر در شهرهای مختلف مصر کمرنگتر بوده است.

رهبران این حزب، محتاطانه ابراز داشته اند، که خواستار برکناری حُسنی مبارک از قدرت میباشند.

برخورد محتاطانه و سهمگیری نی چندان فعالِ اخوان المسلمین، احتمالاً به هويت و نقش این حزب در صورت پیروزی انقلابِ سیاسی جاری در مصر، ضربهء کاری وارد خواهد ساخت و این امکان را از رهبران این جریان سلب خواهد کرد، تا نام شان را در کنار سایر نهادها و گروههای سیاسی- اجتماعی در تولد دوبارهء سیاسی مصر به شکل سازندهء آن، پیوند دهند.

سایر نهادها:

انکشافهای جدید در عرصهء فعالیت‌های سیاسی، به روانِ افسرده و به اصطلاح کانسرو شدهء آن عده از احزاب و سازمانهای سیاسی در مصر، انرژی دوباره داده، آن‌هایی را که از جانب رژیم موجود به حاشیه کشانیده شده اند، زمینه میدهد تا دوباره وارد عرصهء فعال سیاست شوند.

احزابی که در انتخابات پارلمانی آلوده با قلب در ماه نوامبر سال ۲۰۱۰م. اشتراک کرده بودند، اعتماد شان را نزد مردم مصر از دست داده اند. شماری از این احزاب میخواهند، با سهمگیری فعال شان در قیام، میان مردم تجدید اعتماد نمایند.

به طور مثال، حضور حزب سابقه دارِ چپ تجمع (*Tagammu*) که پنج کُرسی در پارلمان موجود مربوط به رژیم حاکم دارد، به روز سه شنبهء ملیونی (۲۵ جنوری ۲۰۱۱م.)، در مقابل دفتر مرکزی حزب مذکور در میدان طلعت- حرب را میتوان یادآور شد. فعالان حزب تجمع با ایراد بیانیه ها و ابراز آماده گي توانایی مبارزاتی، تأثیر چشمگیری بر اشتراک کننده گان قیام ضد حکومت مبارک گذاشتند.

نمایندگان حزب ناسیونالیستِ رییس جمهور سابقِ مصر جمال عبدالناصر نیز با حمل تصاویر جمال عبدالناصر و سردادن شعارهایی که افکار ناصر را زنده نگه میدارند، در مظاهره سهم گرفته بودند. آنان نیز در انتخابات پارلمانی ماه نوامبر سال گذشته اشتراک داشتند، اما، کدام کُرسی را برنده نشده بودند.

رییس بخش جوانان حزب مذکور جوان ۲۸ ساله که عالم محمد علی نام دارد، ادعا دارد، که بخش جوان این حزب در حدود پنجاههزار عضو دارد.

هم چنان، آن عده از احزابِ چپ که فعالیت‌های سیاسی شان از جانب رژیم ممنوع گردیده است، نیز موقع را برای اظهار هماهنگی با قیام کننده گان مساعد دانسته و در میدان تحریر اجتماع

نمودند. به گونهء مثال، میتوان از حزب سوسیالیستهای انقلابی، که عضو انترناسیونالِ سوسیالیستی نیز میباشد، نام بُرد.

www.ayenda.org